

רבי שמעון בן יוחאי בצלותיה עם רבי אלעזר. עד דהוו מצלי, שמעו חד קלא דהוי אומר: פוטקרא דקמפא עילו לאתריכו, קמפירי דבוריני לא שראן בעלמא, דהא רבי שמעון בן יוחאי בפיל להון. (פרוש: דהוי יוצא בת קול על אותן ממנים דיכולין לעשות הזק לעולם, שיהיו מכרחים לעיל למקום הראשון, במקום אשר שוכנים במדברות, בין דרבי שמעון בן יוחאי הוא עדין קים בעולם הזה, וזכותו מגינה מפני הפרעניות).

בהורות הללו שאין לנו צדיקים כרבי שמעון בן יוחאי, צריכים יראי ה' להתפלל על הורם.

יב. ודע, אף שעכשו בזמן הזה אין לנו בדור כמו רבי שמעון בן יוחאי שיוכל לבטל הגזרות רעות, מכל מקום חסדי ה' לא תמנו על כל דור ודור, ומיד שנגזרה איזה גזרה למעלה, רחמנא לצלן, מיד שלוחי מעלה מכרזים ומשמיעים הקול והפרוז על ידי תינוק ותינקת, והן מתנבאין ואינם יודעים מה מתנבאים. גם הקדוש ברוך הוא מעורר לב הכשרים ויראים, שיתפללו על הורם, והתעוררות בא מעצמותן, ובעת אשר איזה רעות מתעוררות, אז מלאכי דינים משוטטים ומכרזים, וחצי דינים נשלחים ומביאים איזה חלשה לעולם או שאר ענינים רעים בר מנן.

במה דברים שצריך האדם לזהר, כדי להנצל מפל רע, רחמנא לצלן.

יג. ואז טוב לאדם שלא להראות כל כך בחוץ תדיר, בדאיטא בזהר פרושת נח (דף סט עמוד א): ^[61] "בין שנתן רשות למשחית, אזי להאי שלוחא רשות לפגע באנשי דמהלכין תדיר ברחובות ובשוקים, חס ושלום". ולכן צריך האדם להתפלל על זה להנצל מפל רע, בנזכר לעיל. וצריך האדם לזהר שלא להזכיר שמו בתפלתו, וכיון דמזכיר שמו, אז משגיחין לעין עליו במעשיו, וכן ימצאו מקטרגים דינזקי ליה [פרוש: שיזקו לו], חס ושלום.

כאשר מתפלל לא יתפלל רק עבור עצמו, אלא שייכלל עצמו בתוך כלל ישראל

יד. והביא הזהר ראיה, שאמר אלישע הנביא לשונמית (מלכים ב ד יג): ^[61] "היש לך לדבר אל המלך" – דא תקדוש ברוך הוא, דההוא יומא ראש השנה תוי, דכדין אקרי תקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", ו"תאמר בתוך עמי אנכי יושבת" – לא בעינא דידידון

ובשוקים, חס ושלום.

6. פרוש הזהר בלשון-קדש:

"היש לך לדבר אל המלך" – זה תקדוש ברוך הוא, שאותו היום ראש השנה היה, שאז נקרא תקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", ו"תאמר בתוך עמי אנכי יושבת" – איני רוצה שיוזכרו שמי במיוחד, אלא "בתוך עמי אנכי יושבת". בוא וראה, בשעה שהיה רגו בעולם, לא הזכיר שם נח, בין שעבר הדין, פתוב: "ויזכר אלהים את נח" – עכשו הזכיר שם נח.

אחד שבפער ואמר: גזרני בשם, שבשם שהנחש התחמתו חזר לנבך שבפער, כך הנחש העליון יחזר לנבך של התהום הגדול, ולא יקטרג עוד בעולם. לחשו תפלה רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר. בתוך תפלתם שמעו קול אחד שהיה אומר: "פקמי גזרות הנבסו חזרה למקומכם הראשון, כי המזיקים והמשחיתים אינם יכולים לשרות בעולם, מפני שרבי שמעון בן יוחאי בטל אותם".

5. פרוש הזהר בלשון-קדש:

בין שניתנה רשות למשחית, אזי נתנת רשות לאותו שליח לפגע באנשים שמהלכין תמיד ברחובות